

N:o 124.

Saarna Neljäntenätoista Sunnuntaina Kolminaisuuden Päivästä.

Evank. Luukk. 17: 11–19.

Ja tapahtui, kuin hän meni Jerusalemiä päin, että hän matkusti keskellä Samarian ja Galilean. Ja kuin hän tuli yhteen kylään, kohtasi häntä kymmenen spitalista miestä, jotka taampana seisoivat: Ja korottivat äänensä, sanoen: Jesu, rakas Mestari, armahda meidän päällemme! Ja koska hän ne näki, sanoi hän heille: menkää ja osottakaat itsenne papeille. Ja tapahtui, että he mennessänsä tulivat puhtaaksi. Niin yksi heistä, koska hän näki, että hän parattu oli, palasi jälleen ja kunniotti Jumalaa suurella äänellä. Ja lankesi kasvoillensa hänen jalkainsa juureen, ja kiitti häntä. Ja se oli Samarialainen. Mutta Jesus vastaten sanoi: eikö kymmenen puhdistettu? Kussa yhdeksän ovat? Ei ole muita löydetty, jotka palasivat Jumalaa kunniottaamaan, kuin tämä muukalainen. Ja hän sanoi hänelle: nouse ja mene: sinun uskos on sinun vapahtanut.

Ennen kuin ryhdymme itse selitykseen, täytyy meidän ensin raivata tieltä se rikkaruoho eli se väärä oppi, jonka paavilaiset väkisin ovat itselleen väärentäneet tästä evankeliumista ja sillä pettäneet kansaa. Koska nimittäin Kristus osoitti spitaaliset pappien tykö, niin väittävät he, että heidän salainen pakko-rippinsä tällä on määrätty. Vaikka tämä on aivan hullunkurinen selitys, niin kuitenkin kaitkenkin – koska yksinkertaiset antavat noiden ahmivien susien tällä peljättää itseään, jotka eivät muuta enemmän halua eivätkä tavoittele, kuin ettei yksikään kurjasta kansasta tietäisi mitään tästä totuudesta ja heidän hulluudestaan – täytyy minun paitsi sitä, mitä olen kirjoittanut saarnassani ripistä, vieläkin uudestaan käsitellä tätä kohtaa ja mahdollisuuden mukaan koettaa estää, etteivät he saisi meitä näkevin silmin tehdä niin sokeiksi, kuin he mielellään tahtoisivat. Ja koska he monta kertaa jauhavat yhtä ja samaa, täytyy meidänkin monta kertaa vastata heille.

Ensiksi. Kristus ei käskenyt näitä spitaalisia luettelemaan syntejään vaan ainoastaan **osoittamaan itsensä papeille**, kuten kaikkein spitaalisten Mooseksen lain jälkeen täytyi tehdä. Kuinka nyt voit väärentää ja vääntää tämän lauseen siten, että osoittaminen on samaa kuin **ripittää itsensä** eli luetella kaikki syntinsä, ja **spitaali** samaa kuin **synti**? Sen mukaan täytyisi sanan **osoittaa** joka paikassa Raamatussa merkitä **rippiä**, ja niinmuodoin olisi Kristuskin ripittänyt itsensä kun hän Pääsiäispäivänä osoitti opetuslapsilleen kätensä ja jalkansa. Niin, Jumala mahtoi myöskin **ripittää** itsensä Moosekselle osoittaessaan hänelle puun, jonka hän viskasi Maran veteen. Mutta sellainen olisi suurta sekamelskaa Raamatussa.

Samoin: Jos **spitaali** olisi samaa kuin synti, niin olisi synti varsin kummallista, sillä eihän kukaan ehdoin tahdoin tule spitaaliseksi, vaan kaikki vihaavat ja pakenevat sitä kaikesta sydämestään. Siitä syystä saksan kielessä

sanotaankin spitaalisia ulossuljetuiksi, sillä he ovat suljetut ihmisistä erilleen ja pidetään muutamissa erinäisissä huoneissa. **Synti** sitä vastoin on sellaista, johon tietien tahtoen antaudutaan. Edelleen: jos spitaali olisi synti, niin pitäisi ainoastaan spitaalisten ripittää itsensä eikä kenenkään muun, jolla spitaalia ei ole, se on heidän selityksensä mukaan: jolla ei mitään syntiä ole. Mitä hullumpaa ja päätömmämpää nyt voitaisiin sanoa?

Toiseksi. Mutta sanovat he, **spitaali merkitsee** kuitenkin **syntiä ja osoittaminen rippiä**. Vastaus: tämä ei ratkaise eikä auta tässä; täytyyhän meillä ensin olla muutamia selviä ja suoria Raamatun sanoja sellaisesta ripistä ja synnistä, jotta niiden kautta asia selveneisi. Sillä kuvaukset ja merkitykset eivät yksin ja ainoastaan semmoisina todista yhtään mitään, eivät ne myöskään voi mistään kenessäkään vakuutusta synnyttää, kuten Augustiinus sanoo. Esimerkiksi: kun Israelin lapset kulkivat punaisen meren läpi, niin merkitsi tämä tosin kastetta, kuten P. Paavali 1 Kor. 10: 2 sanoo; niinpä merkittiin myöskin kastetta Noan aikana vedenpaisumuksella, kuten 1 Piet. 3: 2 todistetaan, sekä monilla muilla kuvauksilla. Mutta ellei meillä olisi enempää kuin nämä kuvaukset ja merkitykset ja ellei Kristus sen ohessa erityisillä ja selvillä sanoilla olisi asettanut ja käsenyt kastetta, niin kenen päähän olisi pälkähtänyt antaa kastaa itsensä? Niin, kukapa olisi ollut, joka ilman tuollaista selvää kasteen asettamista olisi tullut ajatelleeksi kastattaa itsensä? Sellainen kastaminen ei olisikaan mikään kaste, vaan ainoastaan pilkka ja ilveileminen Jumalata vastaan. Lisäksi: jos nämä kuvaukset ja niiden merkitys riittäisivät vakuuttamaan jotakuta, että hänen pitäisi menetellä niiden merkityksen mukaan, niin olisi Noa ollut velvollinen kastamaan itsensä omaisuutensa keralla, koska vedenpaisumus, joka kastetta kuvasi, jo silloin oli tapahtunut.

Samoin olisivat myöskin Israelin lapset olleet velvollisia kastattamaan itsensä punaisessa meressä, koskapa kastetta sillä oli kuvattu. Tällä tavalla olisivat sekä Noa että kaikki nämä tehneet kuoleman synnin ja joutuneet iankaikkiseen kadotukseen, koska eivät täyttäneet näiden kuvausten merkitystä.

Samoin he vielä väittelevät, että kun Melkisedek kantoi esille leivän ja viinan, 1 Moos. 14: 18, niin hän sillä muka merkitsi heidän uhrimessuaan, joksi he ovat ehtoollisen muutaneet. Ellei meillä nyt muuta olisi perusteena kuin tämä kuvaus ja ellei Kristus olisi selvästi ja erityisesti asettanut ehtoollista, niin kuka tahtois tietää mistään sellaisesta ehtoollisesta tai sitä käyttää? Niin, silloin olisivat sekä Melkisedek että muut patriarkat tehneet syntiä siinä, etteivät pitäneet messua ja näin täyttäneet kuvauksen merkitystä. Mutta koska tämän kuvauksen merkitys ei pakota ketään vaan pikemmin kieltää kaikkia ihmisiä tekemästä sellaista, kunnes Jumala tällä tavoin kuvattua erityisesti asettaa, niin olisi ollut suuri synti ja rikos Jumalata vastaan, jos ainoastaan tämän merkityksen tähden messua pidettäisiin. Ja mikä tarve olisi vaatinut asettamaan uudestaan kastetta ja ehtoollista, jos tuollaiset merkitykset olisivat riittäneet opettamaan meille niiden oikean käyttämisen? Eikä silloin myöskään olisi mitään erotusta Uuden ja Vanhan Testamentin välillä eikä myöskään kuvauksien ja niiden käytännön välillä.

Samoin: kun Iisak, Aabrahamin poika, uhrattiin ja kuitenkin taasen pääsi vapaaksi ja irti, 1 Moos. 22, niin merkitsee se Kristuksen ja meidän kaikkein viimeisenä päivänä tapahtuvaa ylösnousemusta. Jos nyt kuvauksen merkitys olisi jollekulle riittävänä synnä tekemään sitä, mihin sillä tavoin on viitattu, niin olisivat Aabraham, Iisak ja me kaikki kirottuja, koska emme vielä nouse kuolleista, kuten tämä kuvaus opettaa meitä. On siis määrättömän suur-

ta hulluutta, kun he tahtovat tuollaista todistaa meille pelkistä kuvauksista, jotka eivät kuitenkaan yhtään mihinkään velvoita meitä, joiden täytöntö ei millään tavalla ole meidän vallassamme ja joista emme edes voi tietää, milloin niiden täytöntöaika tulee. Jumala yksin ne täyttää, milloin ja kuinka tahtoo, kun hän selvillä sanoilla ja erityisesti panee voimaan sen, mitä ne ovat merkinneet. Niin kauan kuin nyt se ei ole tapahtunut, eivät kuvaukset meitä liikuta eivätkä voi mitään meille pakottaa ja määrätä. Mutta kun niiden täytöntö on asetuksen kautta tapahtunut, vasta silloin tulevat kuvaukset täytöntöön ja osoittavat, kuinka tulevaiseseen tapaukseen on aika ja sitten sellaisilla kuvauksilla viitattu, joten siis kuvaukset puhuvat asiasta samoin, kuin vanha Hanna temppelissä seisoessaan Kristuksen lähellä puhui hänestä, Luukk. 2: 38.

Samalla tavalla todistaa ja osoittaa koko Raamattu, että Jumalan poika oli tuleva ihmi-seksi. Jos nyt olisi sen viittauksissa ollut kyl-liksi, mitä sitten tarvitsi hänen ottaa miehuu-den päälleen, koskapa meillä sitä paitsi olisi ollut kuvaus hänestä? Niin, silloin olisivat kaikki isät ja profeetat kadotuksessa, koska odottivat hänen syntymistään eivätkä tyyty-neet kuvauksiin. Onko nyt mitään päättö-mämpää kuin nämä viisastelijat, jotka selittä-vät Raamattua ainoastaan sen kuvauksissa ei-vätkä näytä meille niiden toteutumista? Eihän tämä ole mitään muuta, kuin antaa meille kuori sydämen asemesta ja kaunaa jauhoina. Parempi olisi antaa meille molemmat yhdessä tai ainoastaan sydän, mehu ja jauhot, kuten Uudessa Testamentissa tulee tehdä. Siksipä näemmekin, että Augustiinus hyvällä syyllä on sanonut: *Figura nihil probat*, kuvaus ei todis-ta mitään.

Tämä pitää paikkansa myöskin tässä, sillä vaikkakin he olisivat todistaneet, että **osoit-taa itsensä** merkitsee samaa kuin **ripittää it-**

sensä, jota kuitenkaan ei koskaan voida todis-taa, niin pitäisi heidän ainakin selvästi todis-taa, että tämä merkitys on pantu täytöntöön, sekä missä Jumala on täyttänyt ja asettanut tä-män heidän pakollisen korvarippinsä Uudessa Testamentissa. Jos nimittäin tässä kuvaukses-sa olisi ollut kylläkin, niin että tätä rippiä ei enään olisi tarvinnut asettaa, niin ovat nuo kaikki tyyni Vanhassa Testamentissa tehneet syntiä, koskapa heillä sanotaan olleen tämän ripin esikuva, eikä heistä kuitenkaan kukaan ole tällä tavalla ripittäneet itseään. Jos taas emme voi todistaa, että tämä kuvaus on täytet-ty millään selvällä säädöksellä, niin me emme ole ollenkaan velkapäät tällä tavalla ripittä-mään itseämme, vieläpä sellaisella ripillä teemme kaikkein suurimman synnin ja rikok-sen. Mehän rohkenemme siten panna täytän-töön tämän kuvauksen ja toteuttaa sen merki-tyksen, joka kuitenkin on ainoastaan Jumalan tehtävä, joka itse on yksin kaikki esikuvatkin lähettänyt. Luuletkos sinä hupsu hänen sallivan sinun panna toimeen suurinta ja tärkeintä ja pidättävän pienimmän omaksi tehtäväk-seen? Ethän sinä ole aikaansaanut etkä lähet-tänyt kuvauksia, joka kuitenkin on vähäpätöi-sempää, vaan sen on Jumala yksin tehnyt. Kuitenkin rohkenet sinä toteuttaa, mitä ne mielestäsi merkitsevät, ja panna ne täytän-töön, mikä kuitenkin on paljoa suurempaa. Et-kö sinä ole tässä mieletön Jumalatasi kohtaan? Katsos, näin käy nyt niille, jotka oman val-keutensa mukaan tahtovat ymmärtää Raamat-tua ja leikkiä paljalla kuvauksilla.

Mutta paitsi sitä, etteivät he siis voi mi-tään perusteellisesti todistaa paljalla kuvauk-silla eivätkä myöskään vakuuttaa kellekään niiden tulleen täytetyksi, niin he erehtyvät vie-lä siinäkin, ettei heillä totisesti mitään sellaista kuvausta eikä viittausta ole. He pitävät ku-vauksena, mikä ei kuitenkaan mikään sellai-nen kuvaus ole; ja he ovat nyt sellaisessa um-

pisoppelossa, etteivät voi kumpaakaan todistaa, ei kuvausta eikä sen täytöntöä. Heidän hulluutensa olisi edes hiukan mukiinmenevää, jos heillä olisi jotain edes todellisen kuvauksen tapaista, vaikka heillä ei olisikaan sen oikeata täytöntöä. Mutta nyt ei ole edes se mikään kuvaus, jota ne siksi sanovat. He siis tahtovat sitoa Jumalalta molemmat kädet, kun he itse rohkenevat tehdä itselleen kuvauksen ja panna toimeen sillä muka tarkoitetun merkityksen. He toimittavat siis samalla sekä suuremman että vähäpätöisemmän tehtävän, aivan kuin heillä olisi voima johdattaa Israelin lapset punaiseen mereen, ensin kuvaukseksi, ja sitten samalla asettaa kaste saman kuvauksen täytännöksi.

Tämä sääntö ei petä koskaan: Ken ei voi ensin todistaa hullun kuvauksensa täytöntöä Raamatussa, hän pettyy ihan varmaan myöskin itse kuvauksessa ja pitää oman unelmansa kuviona, sillä kaikkein kuvausten täyttymys on Uuden Testamentin raamatussa. Sen vuoksi täytyy ensin todistaa kuvion täyttymys Uudessa Testamentissa ja sitten vasta sovittaa kuvaus siihen. Silloin tulevat asiat kohdalleen ja pitävät kauniisti yhtä toistensa kanssa täyden niinkuin ratakset toisiinsa, kuten Hes. 1: 16 sanoo. Koska he nyt eivät Uudessa Testamentissa voi todistaa, että heidän tavallaan tulee ripittää syntinsä, niin ei heidän luultu kuvauksensa ole minkään arvoinen, nimittäin että **itsensä osoittamisella papeille** merkittäisiin ja tarkoitettaisiin **kaikkein syntiensä luettelemista**. Eihän tämä todista yhtään mitään asiasta, ellet ensin todista, missä paikassa Uudessa Testamentissa jotain selvästi sanotaan siihen tapaan, että tulee luetella kaikki syntinsä. Sinä olet siis totisesti erehtynyt tässä kuviossa ja se on sinun oma unelmasi.

Sillä jos minäkin tahtoisin menetellä samalla tavalla ilman Raamatun todistusta, niin voisinhan sovittaa tämän **osoittamisen pa-**

peille johonkin toiseen kuin tuollaiseen rippiin, kuten sinä teet. Minä voisin sanoa, että se merkitsisi pappien kunnioittamista ja häntä kunnioituksella tervehtimistä, jonkun kirjan viemistä tai jonkun sanan saattamista hänelle, ja haluaisimpa nähdä, millä mielisit sellaisen selityksen kumota. Voinhan minä yhtä hyvin **kuvitella** eli sommitella kuvauksia kuin sinäkin; sen ohella on myöskin minulla Uuden Testamentin Raamatut puolellani, jotka puhuvat paljon siitä, että munkeille pitäisi kaikki synnit lueteltaman, siitä en näe kirjaintakaan. Annas, mikä sekamelskanen ja nurinkurinen lukeminen olisi seurauksena tuollaisesta ylimielisestä kuvittelemisesta, niinkuin todella on seurannutkin. Onhan tuollainen unelma-saarna ja unelmaoppi nyt vallalla koko maailmassa, varsinkin luostareissa, hiippakunnissa ja korkeakouluissa, jotka uskottelevat saarnaavansa meille Raamattua, vaikka saarnaavat pelkkää omaa ilvettä, johon ovat sen kääri-neet.

Niin, eikö tuo ole varsin kunniallista heiltä, etteivät he edes voi oikein selittää tätä ilman pienintäkään perustetta sommiteltua kuvaustansa? Niin tuiki ymmärtämätöntä on tämä sokea ja kiero kansa, etteivät he edes oikein osaa kaupitella näitä heidän omia uniansa, sillä valehtelemiseen ja pettämiseen tarvitaan myöskin tietoa, jos siinä tahdotaan oikein onnistua. He tekevät **spitaal**in hengelliseksi, mutta **osoittamisen** antavat he olla ruumiillisenä, vaikka kaiken tulee olla hengellistä, mitä jokin kuvaus tarkoittaa. Se on oikea konnan-koukku ja perkeleen juoni, kun ymmärretään toinen osa kuvauksesta hengellisesti ja toinen tehdään ruumiilliseksi sekä sitten kehuaan, että näin on kuvaus selitetty. Heidän tulisi siis, koska he tässä ymmärtävät hengellistä spitaa-lia, ymmärtää myöskin pappi hengelliseksi; mutta nythän ovat nämä ruumiillisia pappeja, niinkuin vasta saamme kuulla. Onpa myöskin

tämä ripitys ruumiillista, koska he menevät ruumiilliseen paikkaan ja puhuvat ulkonaisesti ruumiillisia sanoja ruumiilliselle papille, samoin kuin nämä kymmenen spitaalistakin menivät ja näyttäytyivät ruumiillisesti.

Ei tämä nyt ole korea selitys heidän sepustellusta kuvauksestaan, jossa toisen ruumiillisen pitää selittää ja täydentää toista ruumiillista? Eikö nyt pitäisi myllynkiviä sitoa heidän kaulaansa ja hukuttaa heidät, jonkinlaisen tuomion Kristus heistä langettaa Matt. 18: 6, koska he kurjan vatsansa tähden saavat sellaista aikaan ja pönttävät köyhän kansan viattomiin sydämiin niin väärää ja nurjaa Raamatun käsittämistä.

Tästä näet kuinka kaukana nuo viettelevät ihmiset ovat totuudesta. Heillä ei ole kuvauksen täytöntöä; itse kuvaustakaan ei heillä todellisuudessa ole, jota paitsi he eivät voi selittää tätä unelmaansa, niinkuin kuvansa tulee selittää, vaan he valehtelevat ja pettävät tässä yhdessä kappaleessa enemmän kuin kolmenlaisella vahingollisella tavalla. Mitä tämä kuvaus nyt merkitsee, sen tahdomme myöhemmin ottaa puheeksi; tässä riittääköön, ettei **riippittäminen eli kaikkein synteinsä luetteleminen** voi olla merkitty ja kuvattu siinä, että spitaaliset **osoittivat itsensä papeille**, sillä siitä ei löydy mitään koko Uudessa Testamentissa eikä siinä myöskään puhuta keistäkään sellaisista papeista, sellaisista rippilapsista eikä sellaisesta spitaalista. Sillä ei spitaali ole ainoa, joka syntiä merkitsee, kuten myöskin nyt kohta saamme kuulla.

Kolmanneksi. Vaikkakaan tuollainen ei olisi heidän omaa hullunkurista satuaan ja uneksittua tarinaansa, vaan kaikki heidän kuvittelunsa ja selityksensä olisi totta, niin että tuollainen rippi olisi käsketty sanoissa: **osoitakaa itsenne papeille**, niin oltaisiin kuitenkin kaukana heidän tarkoituksestaan, sillä he tahtovat, että tämän pitäisi koskea kaikkia ih-

misiä. Mutta nyt sanoi Kristus ainoastaan spitaalisille, että näyttäytyisivät papeille, jota tietysti ei voida ymmärtää kaikista ihmisistä, koska he kaikki eivät ole spitaalisia. Mutta kun he tahtovat sanoa spitaalisilla ymmärrettävän kaikkia ihmisiä, silloin he vasta oikein ahtaalle joutuvat. **Ensiksi** siinä, että jälleen kiinnittävät asian takinhihaan ja ryömivät takaisin sepitettyyn kuvaukseensa, johon he eivät kuitenkaan voi näyttää mitään Raamatussa vahvistettua täytöntöä. Heillä on siis esillä sepustus ja unelma kuvauksen asemasta ja samalla selittävät he sen merkitsevän ruumiillisia asioita, nimittäin ruumiillisia ihmisiä, kuten jo on sanottu, niin että siis tämä heidän hätkäkeinonsa ei mitään pyhitä vaan kumoo itsensä. **Toiseksi** puhuvat he vastoin sekä itseään että kaikkein kirkkoisain selityksiä, joilla on se yksimielinen ajatus, etteivät spitaaliset merkitse kaikkia ihmisiä vaan ainoastaan vääryuskaisia ja vääriä opettajia, jotka käyttävät väärin Raamattua ja totuutta valheisiinsa, juuri kuin nämä rippiratkaisut tekevät, sekä ettei hengellinen spitaali ole mitään muuta kuin sellainen oppi, joka sekoittaa valheen ja totuuden toisiinsa. Jos nyt heidän selityksensä olisi oikea, niin ei kuitenkaan kuvauksen merkitys, vaikka kuvaus tarkoittaisikin tätä rippiä, pakota kaikkia ihmisiä vaan ainoastaan vääryuskaisia eli kaikkia vääriä opettajia ja opetuslapsia ripille menemään; muka muita syntisiä siis tämä kuvaus ei ollenkaan koskisi. Mitä nyt heillä on sanomista? He ovat selittäneet tämän lauseen kaikkiin syntisiin ja tunnustavat kuitenkin itse sen koskevan ainoastaan pienempää osaa heistä, ja niin silloinkin, kun se ymmärretään tämän heidän sepittämänsä merkityksensä mukaan; niin, he ovat myös sovittaneet sen tähän rippiin, johon kuitenkin isät eivät ole sitä sovittaneet. Eikö nyt tuollaiset vatsanpalvelijat ole häpeemättömiä valehtelijoita ja pettureita?

Jos **kolmanneksi** spitaaliset merkitsevät kaikkia ihmisiä, niin kysymme: Keitä ovat sitten ne papit, joiden tykö Kristus osoittaa heidät? Eivät he itse voi olla näitä spitaalisia eikä heitä myöskään näillä voida merkitä. Niin muodoin he eivät ole keitään ihmisiä, koska näiden spitaalisten pitäisi merkitä kaikkia ihmisiä; mitä he sitten ovat? Edelleen, jos he ovat muuta kuin spitaalisia, niin he eivät ole syntisiä eivätkä siis rippiä tarvitse. Mutta kuka voi tehdä enemmän syntiä ja kipeämmin tarvitsisi rippiä kuin juuri nämä papit? Kristuksella olisi siis ollut suuri syy kärkeä juutalaisten papit kokoontumaan yhteen ja rippiratkaisujemme unelma pitäisi paikkansa.

Mutta koska hän lähettää spitaaliset pappien luokse, niin seuraa meidän pappiemme jumaluusopin mukaan, etteivät he itse ole ihmisiä eivätkä syntisiä eikä heidän siis tarvitse ripittäytyäkään; taikka täytyy meidän nykyään etsiä itsellemme toisia pappeja, jotka eivät ole syntisiä tai ihmisiä ja lukea entiset pappimme spitaalisten joukkoon. Jos taasen sen teemme, niin olemme taas vapaat tästä rippistä, sillä eihän Kristus tässä kärke spitaalisia kokoontumaan yhteen ja näyttäytymään toisilleen (se on: että toinen syntinen ripittäisi itsensä toiselle). Syntisen, joka on spitaalinen, pitää mennä puhtaan papin luokse; ja sellaista nyt ei löydy maan päällä, sillä he ovat kaikki tyyni syntisiä; taikka täytyy heidän tunnustaa, etteivät ole ennen pappeja kuin ovat puhtaita sekä etteivät voi kuunnella tätä rippiä eivätkä antaa mitään synninpäästöä vähemmällä, kuin että itse ovat pyhiä, jonkallaisen opin he kuitenkin ovat tuominneet suurimpana herjauksena. Mutta heidän omasta opistaan rippiasiaan nähden, pyrkii tämä johdopäätös vastustamattomasti ja ikäänkuin väkisin esille. Ah! Voi kuitenkin heidän surkeata vatsaansa! Kuinka taasen jyryäisikään heidän mahoissaan, jos tästä siihen oppiin tultai-

siin, että heidän pitää olla joko pyhiä tai ei ollenkaan pappeja, johon tämä oppi vastustamattomasti johtaa.

Katso, kuinka monellaisia ja hirmuisia syysäyksiä ne valheet saavat, jotka ryntäävät Raamattua vastaan! Niin, kuinka tahansa niissä kääntelet ja väänteletkin itseäsi, tulee niistä sittenkin pelkkää kauhistusta ja sinä pusket kaikkialla seinään. Samoin tässä: Kun he tahtoivat pakottaa meitä rippiin tällä lauseella, niin he juuri omilla selityksillään vapauttivat meidät niistä. Juuri sillä, jolla he ovat tahtoneet korottaa itsensä meidän ylitsemme, ovat he tehneet itsensä olemattomiksi, niin etteivät ole pappeja eivätkä ihmisiä vaan pelkkiä valehtelijoita ja pettureita. Tästä esimerkistä näemme nyt, kuinka ei suinkaan saa leikitellä Raamatun kanssa, sillä se antaa kovin hirmuisia kolauksia ja saattaa tuollaiset filistealaiset epäjumalat ijankaikkiseen häpeään, niinkuin Herran arkki teki.

Neljänneksi. Joskin tahtoisimme ummistaa silmämme kaikille näille heidän suunnatomille valheilleen ja hullutuksilleen ja hyväksyä sen, että spitaalinen merkitsisi kaikkia syntejä ja spitaaliset kaikki syntisiä kuten he väittävät, niin ei sittenkään saada heidän paavilliselle rippilleen mitään perustusta. Heidän vatsansa on ollut niin liian täynnä, ettei se ole sallinut pään katsoa oikeen tätä asiaa. Rippiraha on välkkyellyt liian kirkkaasti ja miellyttänyt heitä liian suuresti, ja sen vuoksi ovat he tehneet kuperkeikan. Olkoon menneeksi, myöntäkäämpä nyt, että spitaalinen merkitsisi kaikkia niitä syntejä, joita pitäisi luetella ja tunnustaa. Silloin tahdomme taistella heidän omalla miekallaan ja vaatia heitäkin myöntämään, että vesitauti, hivutauti, sokeus, jäsenkolotus, halpaus, kuolema ja kaikki muut taudit, jotka Kristuksen kerrotaan evankelisissa kertomuksissa karkoittaneen, merkitsevät myöskin

kaikki syntejä, jonka heidän itsekin täytyy tunnustaa ja myöntää.

Silloin kysymme, mistä se tulee, ettei Kristus koskaan osoittanut ketään muuta pappien luokse, kuin ainoastaan nämä spitaaliset? Astukaammepas nyt lähemmäksi toisiamme. Evankelinen kertomus mainitsee, että Kristus ainoastaan kaksi kertaa lähetti spitaaliset pappien tykö, ja tällä he tahtovat todistaa rippinsä oikeaksi. Sen siaan vetoomme me kaikkiin muihin merkkeihin koko evankelisessa historiassa näitä kahta spitaalisia koskevaa vastaan; ja sillä tahdomme nyt todistaa, ettei ihminen tarvitse ripittää itseään. Tuomitkoon sitten jokainen, eikö meidän perustuksemme ole lujempi, koska se on laskettu koko evankeliselle historialle, jossa heillä sitä vastoin on ainoastaan kaksi pientä esimerkkiä. Onhan, kuten sanottu, syntiä merkitty kaikenlaisilla taudeilla, eikä sairaita ole koskaan useammin lähetetty pappein luokse kuin mainitut kaksi kertaa ainoastaan. Siitä seuraa, että täytyy joko toisia syntejä tunnustaa, toisia ei, eli ettei heidän ripillänsä ole kylliksi lujaa perustusta pelkästään spitaalisissa, sillä he eivät voi sanoa syytä, miksikä ei niitä, joissa oli muita tauteja, jotka nekin merkitsevät syntejä, lähetetty pappein tykö. Jos he nyt niin kovasti vaativat, että spitaalisten täytyy osoittaa itsensä papeille, niin vaadimme me paljokaivemmin, että ontuvien, sokeiden, halvattujen, riivattujen, kuurojen, mykkäin ja kuolleiden ei tarvitse eikä pidä näyttämän itseään heille.

Edelleen: kun Kristus herätti piikasen kuolleista, Mark. 7: 36, haastoi hän kovasti, ettei heidän pitänyt sitä sanoman kenellekään. Ja Mark. 7: 36, kun hän paransi kuuromykän, kielsi hän myöskin heidän kenellekään siitä puhumasta. Tästä päätämme nyt, että tämä rippi on yhtä ankarasti kielletty kuin he sanovat sen käsketyksi, sillä eiväthän he voi kieltää, että kuollut ja kuuromykkä myöskin mer-

kitsevät syntisiä, ja että Herra kuitenkin ei tahdo, että siitä kenellekään mitään virkattaisi. Päinvastoin hän Mark. 5: 19 käski riivatun mennä kotiaan omiensa tykö ja sanoa, mitä Jumala oli hänelle tehnyt. Tästä tahdomme nyt taasen päättää, ettei ihmisen tule ripittää itseään ainoastaan papeille vaan myöskin vaimolleen, lapsilleen ja talonväelleen, koska Kristus ei osoittanut tätä miestä pappien tykö. Katsoppas, mikä ihmeellinen asia tästä ripistä näin kehittyä, kun se samalla on sekä kielletty että käsketty ja pitää tehtävän sekä papeille että maallikoille. Mitä he tähän muuta voivat kun harmitellen sanoa, että heidän ahne vatsansa on pitänyt apinankujeita Jumalan sanalla ja surkeasti vieteltyä tuota yksinkertaista joukkoa.

Vieläkin lisäksi: mitä sekin merkinnee, ettei Kristus osoita spitaalisia yhden vaan **moneen** papin luokse sanoessaan: **Menkää ja osoittakaat teidänne papeille?** Eihän tämä voi merkitä mitään salaista rippiä eikä syntien luettelemista, joka nyt toimitetaan ainoastaan yhdelle. Meidän rippityrannimme sanovat myöskin todella antavansa anteeksi ja ottavansa synnin pois, jota ei suinkaan voida merkitä tällä kuvauksella, sillä papit eivät tehneet spitaalisia puhtaiksi, vaan saivat ainoastaan heiltä uhrinsa lain jälkeen, sitten kuin Kristus ensin oli heidän puhtaiksi tehnyt. Jos heillä olisi edes sen verran järkeä, että ainoastaan sanoisivat, että tämä papeille näyttäytyminen vähän vivahtaa rippiin, niin sitä jotenkuten voitaisiin kärsiä, sillä samoin kuin minä näytän itseni sille, jonka luokse menen, samoin minä myöskin näytän itseni ripittäväälle papille. Tältä kannalta voitaisiin rippiä verrata moneen nimittäin kaikkiin niihin, jotka osoittavat itsensä toisilleen. Mutta kun he tahtovat tehdä siitä jumalallisen esikuvan ja käskyn, niin siitä käy ilmi, että heidän vatsansa on liian perso rippirahoille.

Huomaappas nyt tässä, mikä katala ilki-mys on tuo vatsan holhooja, ahneus? Se ei ole koko evankelisesta historiasta sovittanut rippiin muuta sairautta kuin ainoastaan spitaalini. Miksi niin rakkaani? Näetkös, se huomasi, ettei paavilaisten voitonpyynnöllä missään ollut mitään tukea paitsi tässä, jossa sanotaan, että **heidän piti uhrata papeille**. Silloin ajatteli se: Älä, tässä keinon keksin; tästäpä tahdomme kyhätä kokoon ripin, kyllä sitten täytyy rippirahojenkin perässä luistaa. Muut ihmetyöt tapahtuvat kyllä myöskin sellaisissa taudeissa, jotka merkitsevät syntiä, mutta koska ne eivät auta pappeja mitään uhria saamaan, niin emme millään muotoa tahdo antaa niiden merkitä mitään rippiä. Miltäs näyttää? Eikö tuo ole kelpo keksintö? Kyllä, niin hyvä, että he näin törkeän ja häpeällisen valheen kautta ovat tulleet meidän herroiksemme ja riistäneet meiltä omaisuutemme, niin etten tiedä, kumpi on ansainnut suuremman rangaistuksen, hekö siitä että ovat meitä vetäneet nenästä, vai mekö itse kun olemme olleet niin suuria houkkioita, että olemme antaneet tuollaisten hullujen ja järjettömien valheiden pettää itseämme.

Lopuksi tahdomme nyt suorastaan kumota tämän heidän peruslauseensa. Täytyyhän heidän tunnustaa, ettei tätä kuvaavata eli esikuvallista pappeutta, joka Vanhassa Testamentissa oli, enään ole olemassa. Sen vuoksi kysymme, kuinka rohkenevat he sitten sanoa, että heitä itseään on näillä papeilla tarkoitettu, ja tehdä yksin itsensä Uuden Testamentin papeiksi? Eihän ole yhtäkään kirjainta koko Uuden Testamentin raamatuissa, joka sanoo heitä papeiksi. Mitä on heillä tähän sanomista? Spitaalisten syntisten pitää mennä pappien tykö; missä ovat nyt nämä papit? P. Pietari sanoo 1 Piet. 2: 9, ettei uudessa Testamentissa ole erityisiä pappeja, vaan että kaikki kristityt ovat hengellisiä pappeja, joita Vanhan Testa-

mentin papeilla merkitään. Koska he nyt eivät ole pappeja, niin ei tämä kuvaus eikä lause heitä koske, paljoa vähemmin uhria ja pyhää rippirahaa.

Tässä ei vaikuta yhtään asiaan se, että muutamats pyhät isät ovat sanoneet säätynsä pappeudeksi, sillä siihen eivät he tuoneet mitään todistusta Raamatusta. He ovat tosin kirjoittaneet enemmän, kuin mitä siinä löytyy, mutta pitääkö sitä sen vuoksi hyväksyä uskonnokappaleeksi? He ovat olleet ihmisiä ja todistaneet sen erehtymättä monessa kohden. Vielä vähemmin auttaa heitä se veruke, minkä Leipzigin valehtelija on keksinyt ja kirjoittaa, että P. Pietarin sanoissa tulee ymmärtää kahdenlaista pappeutta: toinen hengellinen, johon nähden kaikki kristityt ovat pappeja, toinen ruumiillinen, jonka mukaan he yksin, nimitäin tuo sileäleukaiseksi ajeltu ja voideltu joukko on oikeutettu kantamaan sitä nimeä. Tällä jaarituksella on voista tehty jalat. Sillä vaikka Pietarin sanoilla olisi ymmärrettävä kymmenkertaista, tai vaikkapa tuhatkertaista pappeutta, niin olisivat kuitenkin kaikki nuo lajit yhteisiä kaikille kristityille, joka tietysti ei kukaan voi kieltää. Jos siis jotain parrattomaksi ajeltua tai ajelematonta pappeutta niillä ymmärrettäisiin, niin pitäisi se ymmärrettämän kaikista kristityistä yleensä. Mutta koska kristityt eivät ole parrattomia pappeja eikä tukkanpeittäjiä, niin ei ole mahdollista, että P. Pietari puhuisi tästä tukkansa peittävästä ja parrattomaksi ajellusta papistosta, niinkuin sama valehtelija väärin väittää.

Miksi he eivät olekaan turvautuneet Moosekseen ja sanoneet hänen näillä sanoiltaan asettaneen heidän korvarippinsä? Eiväthän ne ole Kristuksen omia sanoja vaan Mooseksen, joka 3 Moos. 13: 2 ja 14: 2 on säätänyt, että kaikki spitaaliset näyttäköön itsensä papeille, niin että siis Kristus käyttää näitä ei

omina, vaan lain sanoina? Jos he nyt tahtovat tälle ripille jotain perustusta siitä ja sen vuoksi, että Kristus näitä sanoja käyttää, niin pitäisi heidän ensin ja ennen kaikkea perustaa asiansa Mooseksen lakiin, jossa ne ensin luetaan. Jos taasen lain sanat merkitsevät jotain muuta ja uutta sen vuoksi, että Kristus niitä käyttää, niin täytyisi myöskin asian olla jotain muuta, kuin mitä Mooses tarkoittaa ja ajattelee, kun esimerkiksi Kristus toistaa 5 Moos. 6: 5 sanat: **Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalatas kaikesta sinun sydämes-täs.** Samalla tavalla voisivat he sanoa hänen asettaneen myöskin kirkonvihkimisen, kun hän Matt. 21: 13 vetoo Jes. 56: 7 sanoihin: **minun huoneeni on rukoushuone** ja ajaa sieltä ulos ostajat ja myyjät. Näin pitkittäen voitaisiin kaikki lauseet selittää tarkoittavan jotain muuta, kuin mitä ne laissa sisältävät, sillä Herra mainitsee niitä sangen monta. Mutta mitä tämä muuta olisi kuin sanoa Kristusta valehtelijaksi ja Raamatun väärentäjäksi. Mikäpä heillä on noilla rakkailla ihmahoilla ja herkuttelijoilla tähän muuta sanottavaa, kuin että ovat sellaista väkeä, joilla ei älykopassa ole mitään ajatusta, vaan jotka kulkea luntustavat tietään röhkien kuin siat ja jaaritellen mitä sylki suuhun tuo ja vesi kielelle vetää, joko sitten kuuluu asiaan tai ei?

Tästä toivoakseni on kyllin selvää, kuinka kavalasti he ovat todistaneet rippinsä tällä

evankeliumilla sekä kuinka törkeästi ja häpeemättömästi he ovat valhetelleet sovittaessaan pappeja koskevat sanat itseensä, spitaalain synniksi, spitaaliset kaikki ihmisiksi sekä uhrin rippirahaksi. Ei ole kylliksi esittää mitään kuvausta, ellei sen täytäntöä Uudessa Testamentissa voida edeltäpäin selvästi ja perusteellisesti todistaa. Ellemme siis voi huomata, mitä spitaali ja tämä osoittaminen, kuvauksina, merkitsevät niin pysykäämme siinä yksinkertaisessa ja varmassa käsityksessä Mooseksen laista, että Kristus on osoittanut spitaaliset pappien tykö, koska hän ainoastaan tahtoi, että Mooseksen laki on pidettävä eikä ennen aikojaan peruutettava.

Ettei hän taasen osoittanut keitään muita sairaita pappein tykö, se tuli siitä, ettei heistä ollut mitään lakia annettu, sillä muutoin olisi hän heidätkin osoittanut pappien tykö. Sokeista, ontuvista, halvatuista, kuuroista, mykistä, riivatuista, vesitautisista, kuolleista ja muiden tautien vaivaamista ei papeilla ollut laissa mitään käskyä. He olivat saaneet käskyn ainoastaan hivuttavan spitaalitaudin tarttuvuuden tähden. Mitä se oikeastaan merkitsee, siitä en ole itse vielä oikein selvillä; kuitenkin tahdomme vasta ottaa asian harkitaksemme, kun nyt olemme evankeliumin selittäneet sanojen pääasiallisen sisällyksen mukaan ja repineet juurineen pois rikkaruohon, joka tähän asti on ollut tiellämme.